

Το Ακελικό Πρόβλημα (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα ['The Justice Project'](#) τον Μάη του 2021.

Αναδημοσιεύτηκε μετέπειτα στην ιστοσελίδα της [ομάδας 1917](#).

Περιεχόμενο

ΤΟ ΑΚΕΛΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

May 30, 2021

Το τελευταίο διάστημα παρατηρήθηκε σωρεία διαδικτυακών αναρτήσεων από άτομα και ομάδες της κυπριακής εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς που μας καλούν να ψηφίσουμε Ακέλ στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Οι λόγοι που προτάσσονται για αυτή τη ψήφο ποικίλουν. Οι πιο συγκρατημένες αναρτήσεις μας λένε εμμέσως πλην σαφώς πως το Ακέλ είναι το μικρότερο κακό σε αυτές τις εκλογές, και το παρουσιάζουν ως τη μόνη οργανωμένη αριστερή πολιτική δύναμη που μπορεί να μας απαλλάξει από τη συναγερμική 'συμμορία' που μας κυβερνά. Αναγνωρίζουν μεν πως το Ακέλ έχει διαχρονικές αδυναμίες, αλλά θεωρούν πως έχει γίνει προοδευτικότερο τα τελευταία χρόνια. Υπάρχουν όμως και αρκετές γραφικότερες αναρτήσεις που παρουσιάζουν τη ψήφο στο Ακέλ σαν ψήφο υπέρ της εργατικής τάξης και του ταξικού αγώνα, λέγοντάς μας πως νίκη του Ακέλ στις εκλογές θα δώσει έναυσμα για «[ταξική αντεπίθεση](#)» και θα φέρει τη «σοσιαλιστική προοπτική» πιο κοντά. Μας λένε ακόμα πως δεν είναι τις παρούσης να αναδείξουμε τα όποια λάθη και αδυναμίες του Ακέλ, καθώς έτσι αποδυναμώνουμε το Ακέλ και βοηθάμε άθελά μας τη δεξιά.

Αυτό το μικρό κείμενο είναι μια απάντηση σε αυτές τις αναρτήσεις. Η θέση του είναι πως το Ακέλ είναι ένα αμιγώς αστικό, και άρα δεξιό, κόμμα, το οποίο είναι εχθρός της εργατικής τάξης και εμπόδιο στην προοπτική ταξικού αγώνα στην Κύπρο. Υποστηρίζει επίσης πως το γεγονός ότι η μεγάλη πλειοψηφία της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς υποστηρίζει Ακέλ στις επερχόμενες εκλογές μας δείχνει ότι και αυτή η αριστερά γίνεται άθελά της εμπόδιο στην προοπτική ταξικού αγώνα στην Κύπρο.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να αναδειχθεί η χρεωκοπία του Ακέλ σαν αριστερό κόμμα της εργατικής τάξης. Το Ακέλ είναι μια δύναμη που τάχθηκε με τον αντιδραστικό εθνάρχη Μακάριο σχεδόν από την αρχή της προεδρίας του και που συμμετείχε στις μισές κυβερνήσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας, συνηθώς σε συνεργασία με κόμματα της δεξιάς. Το κύριο χαρακτηριστικό του Ακέλ είναι ότι διαχρονικά είναι ουραγός της Δεξιάς, είτε της ενωτικής, είτε της μακαριακής, είτε της φιλελεύθερης. Εδώ και 75 περίπου χρόνια το Ακέλ υποστηρίζει τις εκάστοτε εθνικιστικές πολιτικές της δεξιάς, από το ενωτικό δημοψήφισμα (το οποίο πρώτο εκείνο πρότεινε και βάλθηκε να οργανώσει) μέχρι το Όχι στο σχέδιο Ανάν και πιο πρόσφατα το Εθνικό Συμβούλιο Αναστασιάδη. Ανέκαθεν πορεύεται εθνικά και εθνικιστικά, αναβάλλοντας και αποφεύγοντας τον ταξικό αγώνα μέχρι να λυθεί το υποτιθέμενο 'εθνικό πρόβλημα'. Πότε δεν είχε την πολιτική βούληση να σταθεί καθαρά ενάντια στον εθνικισμό και υπέρ της επανένωσης, πόσο μάλλον να έχει ριζοσπαστικά αιτήματα σε σχέση με καπιταλισμό κοκ.

Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά ισχυρίζεται πως χρειαζόμαστε ισχυρό Ακέλ ενάντια στη δεξιά και την ακροδεξιά. Αυτό που αποφεύγει να αναφέρει είναι ότι διαχρονικά είχαμε ισχυρό Ακέλ, με το κόμμα να είναι πρώτο ή δεύτερο σε όλες τις εκλογές από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, χωρίς αυτό να απειλήσει την ηγεμονία της δεξιάς στο νησί. Τόσα χρόνια δεν είδαμε ούτε ταξική αντεπίθεση ούτε προώθηση της σοσιαλιστικής προοπτικής. Το Ακέλ έφτασε να εκλέξει τον γενικό του γραμματέα πρόεδρο της 'δημοκρατίας', και η διακυβέρνηση του απέδειξε πως το Ακέλ δεν έχει εναλλακτική κοινωνικοοικονομική πρόταση από το νεοφιλελευθερισμό, εν τέλει οδηγώντας μας σε μνημόνιο. Στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις δεν είχε καν το θάρρος να κατεβάσει δικό του αριστερό υποψήφιο, κατεβαίνοντας με τον τεχνοκράτη Μαλά, και φλερτάροντας σοβαρά με την υποστήριξη του νεοφιλελεύθερου επιχειρηματία Μάικ Σπανού. Βρέθηκε επίσης μπλεγμένο σε σκάνδαλα διαφθοράς πάνω από μια φορά, με τελευταίο το σκάνδαλο με τα διαβατήρια, ενώ ενστερνίστηκε πλήρως τα αυταρχικά αντι-συνταγματικά μέτρα της κυβέρνησης Αναστασιάδη για τον κορωνοϊό μέχρι που η μαζικότητα του Ως Δαμέ έδειξε πως του συμφέρει να αλλάξει (λίγο) στάση.

Στα επόμενα χρόνια το Ακέλ θα ολοκληρώσει τη μεταμόρφωσή του από αστικό κόμμα με φιλολαϊκές πολιτικές σε αστικό κόμμα με αντι-λαϊκές πολιτικές αλλά με κοινωνικές ευαισθησίες. Η πολιτική του βάση δεν θα είναι τόσο τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα αλλά οι προοδευτικοί και φιλελεύθεροι του νησιού. Καθώς η πολιτική κατάσταση της Κύπρου δεν θα βελτιωθεί, νέα λαϊκιστικά ή/και ακροδεξιά κόμματα όπως το Ελάμ θα συνεχίσουν να μεγαλώνουν, και με φιλολαϊκό λόγο μπορούν να κερδίσουν πολλούς παραδοσιακούς Ακελικούς ψηφοφόρους. Ταυτόχρονα, η Κυπριακή εξωκοινοβουλευτική αριστερά θα ωθείται όλο και περισσότερο προς το Ακέλ στο όνομα του αντιφασισμού. Θα μετατραπεί έτσι στον πιο έντονο υποστηρικτή του κατεστημένου.

Η προεκλογική περίοδος μας έδειξε το μεγάλο βαθμό στον οποίο η εξωκοινοβουλευτική αριστερά συνεχίζει να έχει αυταπάτες για το Ακέλ, ή που απλά δεν πιστεύει στον εαυτό της και τη δυνατότητά της να βγει από τη σκιά του Ακέλ. Παρόλο που ισχυρίζεται πως υποστηρίζει το Ακέλ κριτικά και πως αναγνωρίζει τις αδυναμίες του, στα αλήθεια ασκεί ελάχιστη κριτική προς αυτό. Αντ' αυτού εξαντλείται σε κριτική και επίθεση στη δεξιά και ιδίως στην κυβέρνηση (κυρίως μέσω εύπεπτων ειρωνικών σχολίων και memes που συνάδουν με την αισθητοποίηση της πολιτικής στη σύγχρονη εποχή αντί με την καλλιέργεια κριτικής σκέψης). Ξεπλένει έτσι τις τεράστιες ιστορικές ευθύνες του Ακέλ για τη σημερινή πολιτική κατάσταση του τόπου, δηλαδή, για την επικείμενη διχοτόμηση, το συνεχιζόμενο νεοφιλελευθερισμό, και την παντελή έλλειψη αριστερής παιδείας και ταξικής συνείδησης της Κυπριακής εργατικής τάξης.

Οι λόγοι που οδηγούν την εξωκοινοβουλευτική αριστερά στην υποστήριξη του Ακέλ είναι διάφοροι: κάποια άτομα είναι συναισθηματικά συνδεδεμένα με το Ακέλ από νεαρή ηλικία, αρκετοί ακολουθούν τη λογική του μικρότερου κακού, και υποψιάζομαι πως πολλοί το υποστηρίζουν από απελπισία, έχοντας χάσει τη πίστη τους στη δυνατότητα ύπαρξης επαναστατικής αριστεράς στο νησί. Σε όλες τις περιπτώσεις όμως, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: τα εν λόγω άτομα και οι εν λόγω ομάδες/συλλογικότητες άθελά τους στηρίζουν ένα κόμμα του κατεστημένου, καλλιεργούν αυταπάτες σε αυτό το κόμμα (και κατ' επέκταση στο κατεστημένο), και εν τέλει εμποδίζουν την εργατική τάξη από το να συνειδητοποιήσει την ανάγκη να αυτό-οργανωθεί και να πάρει την τύχη της στα χέρια της. Το Ακέλ μπορεί να θεωρεί τα άτομα αυτού του χώρου σαν δεδομένους υποστηρικτές του, χωρίς να έχει σοβαρή πίεση να ακολουθήσει αριστερότερες πολιτικές. Ιδιαίτερα τώρα με την άνοδο του Ελάμ και τη στροφή Δησύ δεξιότερα, εύκολα θα μπορεί να παρουσιάζεται ως το μικρότερο κακό που θα εμποδίσει την άνοδο του φασισμού.

Άσχετα με το αποτέλεσμα των εκλογών, το πρωταρχικό εμπόδιο για τη δημιουργία επαναστατικής αριστεράς στην Κύπρο παραμένει το Ακέλ και οι δορυφόροι του στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά, αφού θα προσπαθήσουν να σαμποτάρουν οποιαδήποτε προσπάθεια δημιουργίας νέας αριστερής κομμουνιστικής πολιτικής δύναμης, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, είτε αυτός λέγεται 'ΔΔΟ' είτε λέγεται 'αντιφασισμός'. Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά έχει την πρωταρχική ευθύνη για την

ανυπαρξία επαναστατικής αριστεράς στην Κύπρο, καθώς ήταν δικό της καθήκον να δημιουργήσει αυτή την αριστερά και απέτυχε να το πράξει. Πλέον σπάνια γίνεται λόγος για την προοπτική δημιουργίας νέας επαναστατικής αριστερής παράταξης στην Κύπρο, με την εξωκοινοβουλευτική αριστερά να αρκείται στο να διακηρύττει πως η μόνη σοβαρή αριστερή δύναμη στο νησί είναι το ΑΚΕΛ. Ίσως αυτές οι διακηρύξεις να είναι ένας τρόπος της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς να αποκρύψει την αδυναμία και την απελπισία της, παρουσιάζοντας το ΑΚΕΛ σαν πιο αριστερό και ριζοσπαστικό από ότι είναι, αλλά το μόνο που καταφέρνουν είναι να καταδεικνύουν αυτή την αδυναμία και την απελπισία.

Το καθήκον όσων θέλουν να νικηθεί πραγματικά ο εθνικισμός, ο αυταρχισμός, και η ακροδεξιά στο νησί είναι να κατανοήσουν τη φύση αυτών των φαινομένων, ιδιαίτερα τη ρίζα τους στον καπιταλισμό και στην αποτυχία της αριστεράς να τον αντιμετωπίσει. Ο εθνικισμός δεν νομιμοποιείται κατά κύριο λόγο από συγκεκριμένες αστικές πολιτικές δυνάμεις και πρόσωπα αλλά από τις χιλιάδες του απλού κόσμου που τον υποστηρίζουν και τον καθιστούν πολιτική δύναμη, γεγονός αναπόφευκτο νοούμενης της καπιταλιστικής πραγματικότητας εν απουσία μιας επαναστατικής αριστεράς.

Χωρίς αριστερό υποψήφιο στις εκλογές, ο βαθμός που θα βοηθηθεί η εργατική τάξη από το εκλογικό αποτέλεσμα θα είναι στην καλύτερη ελάχιστος· στη χειρότερη δε θα βοηθηθεί καθόλου. Το πιο σημαντικό που έχουμε να κάνουμε σαν αριστεροί σε αυτές τις εκλογές είναι να αναδείξουμε την αναγκαιότητα ύπαρξης αριστερής πολιτικής επιλογής μέσα στο αστικό σύστημα, και να αρχίσουμε να δουλεύουμε με σκοπό τη δημιουργία της πολιτικής δύναμης που θα μας παρέχει αυτή την επιλογή.

Επιβάλλεται να οικοδομήσουμε μια αριστερή πολιτική δύναμη που θα μπορεί να εκφράσει τα άμεσα συμφέροντα της εργατικής τάξης, αντιπαραβάλλοντας τις δικές της φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις στην αντιδραστικότητα της κυβέρνησης. Μια αριστερή πολιτική δύναμη που ταυτόχρονα θα καλλιεργήσει ταξική συνείδηση στον κόσμο και θα συνδέσει τους όποιους μεταρρυθμιστικούς αγώνες στο σήμερα με την ανάγκη επαναστατικού μετασχηματισμού της κοινωνίας στο αύριο, σε συνεργασία με αντίστοιχες δυνάμεις διεθνώς.

Το δικό μας καθήκον σαν η νέα γενιά Κυπρίων αριστερών και κομμουνιστών είναι να διασφαλίσουμε πως δεν θα ξαναυπάρξει συγκυρία όπου να μπορεί να παρουσιαστεί το ΑΚΕΛ σαν η μόνη αριστερή πολιτική δύναμη στον τόπο.

KAMIA ΨΗΦΟΣ ΣΤΟ ΑΚΕΛ! ΤΑΞΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ!

Φειδίας Χριστοδουλίδης

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [ΑΚΕΛ](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2021](#), [The Justice Project \(Ιστοσελίδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:justice:akel_problem

Last update: **2022/10/11 09:29**

